

REFERENCES

1. Bruner, J. S. (1973). The Relevance of Education. New York: W.W. Norton, 175 p. [in English]
2. Kocherghan, M. P. (2003). Zaghaljne movoznavstvo: pidruchnyk. [General Linguistics: a textbook]. Kyiv, Akademiia. 464 s. [in Ukrainian]
3. Zarubinska, I. B. (2011). Teoretyko-metodychni osnovy formuvannia sotsialnoi kompetentnosti studentiv vyshchykh navchalnykh zakladiv ekonomichnoho profilu: avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk [Theoretical and methodological foundations of the formation of social competences of students of higher educational institutions of economic profile: abstract of doctoral dissertation in Pedagogy]: 13.00.04. Kyiv. 36 s. [in Ukrainian]
4. Bekh, I. D. (2003). Vychovannia osobystosti: u 2-kh kn. Kn. 1: Osobystisno oriientovanyi pidkhid: teoretyko-tekhnologichni zasady [Personality education: in 2 books. Book 1: Person-oriented approach: theoretical and technological foundations]. Kyiv: Lybid. 280 s. [in Ukrainian]
5. Grice, G. P. (1975). Logic and conversation. In P. Cole, J. L Morgan (Eds.), Syntax and Semantics. New York, USA. pp. 41-58. [in English]
6. Vozniuk, N. M. (2005). Etyko-pedahohichni osnovy formuvannia osobystosti: navchalnyi posibnyk [Ethical and

pedagogical foundations of personality formation: a textbook]. Kyiv, Tsentr navchalnoi literatury. 196 s. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ГУЛЯК Оксана Богданівна — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов для природничих факультетів факультету іноземних мов Львівського національного університету імені Івана Франка.

Наукові інтереси: особистісно-професійний аспект іншомовної підготовки студентів університету; цифрові технології навчання іноземної мови.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

HULIAK Oksana Bohdanivna - PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Foreign Languages Department for Sciences, the Faculty of Foreign Languages, the Ivan Franko National University of Lviv.

Scientific interests: personal and professional aspect of foreign language training of university students; digital technologies of foreign language training.

Стаття надійшла до редакції 18.10.2024 р.

УДК 378.147:793.3.071.5

DOI: 10.36550/2415-7988-2024-1-216-167-171

ЖИРОВ Олександр Анатолійович –

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хореографії
Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6969-398X>
e-mail: zhyrov76@gmail.com

УПРОВАДЖЕННЯ ОСНОВНИХ ДИДАКТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ НАВЧАННЯ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ЗВО: ТВОРЧЕ ОСМИСЛЕННЯ ДОСВІДУ К. ВАСИЛЕНКА

У статті узагальнено й систематизовано основні дидактичні принципи навчання хореографії у закладах вищої освіти, запроваджені професором К. Василенком під час його науково-педагогічної діяльності в Київському державному інституті культури. Доведено, що К. Василенко був переконаний, що важливим завданням викладачів кафедри хореографії є вдосконалення методів та форм навчання, підпорядковуючи їх вивченню історичних закономірностей розвитку танцювального мистецтва загалом і народного танцю зокрема, через призму сучасних естетичних та мистецтвознавчих концепцій. З'ясовано, що процес навчання хореографії у ЗВО повинен будуватися на таких принципах: зв'язку теорії з практикою, науки з практичним досвідом; науковості; свідомості й міцності засвоєння знань, умінь і навичок; систематичності й послідовності навчання; доступності; активності й самостійності учнів у навчанні; індивідуального підходу; виховуючого навчання; навчання на високому рівні труднощів. З'ясовано, що ці принципи є основоположними для організації освітнього процесу у виші. Установлено, що вони охоплюють найважливіші та взаємозалежні аспекти організації навчального процесу. Їх дотримання та реалізація в хореографічній освіті формує специфіку роботи викладачів зі студентами. Також ці принципи виступають орієнтиром у пошуку найоптимальніших дидактичних умов для організації навчання у закладі вищої освіти, що сприяє підвищенню якості навчальних досягнень. Підтверджено, що ключовою умовою успішної професійної діяльності викладачів є поєднання науково-педагогічної роботи у ЗВО з творчо-балетмейстерською діяльністю в танцювальних колективах. Доведено практичну цінність досвіду К. Василенка в сучасних умовах, оскільки він відповідає вимогам сьогодення та необхідності ефективної організації освітнього процесу в закладах вищої освіти.

Ключові слова: педагог, К. Василенко, дидактичні принципи, навчання, освітній процес, кафедра хореографії, хореографічний матеріал, заклади вищої освіти.

ZHYROV Oleksandr Anatoliyovich –

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Choreography
Poltava National V. G. Korolenko Pedagogical University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6969-398X>
e-mail: zhyrov76@gmail.com

IMPLEMENTATION OF THE BASIC DIDACTIC PRINCIPLES OF LEARNING INTO THE EDUCATIONAL PROCESS OF HIGH SCHOOL: CREATIVE UNDERSTANDING OF THE EXPERIENCE OF K. VASYLENKO

The article summarizes and systematizes the main didactic principles of teaching choreography in institutions of higher education, introduced by Professor K. Vasylenko during his scientific and pedagogical activities at the Kyiv State Institute of Culture. It has been proven that K. Vasylenko was convinced that an important task of the teachers of the choreography department is to improve the methods and forms of education, subjecting them to the study of the historical patterns of the development of dance art in general and folk dance in particular, through the prism of modern aesthetic and art history concepts. It was found out that the process of teaching choreography in higher education institutions should be based on the following principles: connection between theory and practice, science and practical experience; science; awareness and strength of learning knowledge, abilities and skills; systematicity and sequence of training; availability; student activity and independence in learning; individual approach; educational training; learning at a high level of difficulty. It was found that these principles are fundamental for the organization of the educational process in higher education. It was established that they cover the most important and interdependent aspects of the organization of the educational process. Their observance and implementation in choreographic education forms the specifics of teachers' work with students. Also, these principles serve as a guide in the search for the most optimal didactic conditions for the organization of training in a higher education institution, which contributes to the improvement of the quality of educational achievements. It has been confirmed that the key condition for the successful professional activity of teachers is the combination of scientific and pedagogical work in higher education institutions with creative and choreographic activities in dance groups. The practical value of K. Vasylenko's experience in modern conditions has been proven, as it meets the requirements of today and the need for effective organization of the educational process in institutions of higher education.

Key words: teacher, K. Vasylenko, didactic principles, training, educational process, department of choreography, choreographic material, institutions of higher education.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Сучасні глибинні зміни в економічній, соціальній та духовній сферах України диктують необхідність розробки нових концептуальних підходів до розвитку освіти, яка повинна утверджувати національну ідею й одночасно інтегруватися в європейський та світовий освітній простір. У цьому контексті особливо важливим є збалансоване поєднання інноваційних рішень і найкращих традицій вітчизняної і світової педагогічної думки. Аналіз та адаптація досвіду попередніх поколінь дозволяють порівняти минуле із сучасністю, спрогнозувати майбутні освітні моделі та забезпечити безперервність історико-педагогічного розвитку. Важлива роль у цьому процесі належить українським педагогам, ученим-дослідникам, громадсько-просвітницьким діячам минулого, які своїми науково-творчими досягненнями сприяли становленню і розвитку вітчизняної освіти і культури.

Унікальною за значущістю науково-педагогічних ідей і досягнень педагогічної діяльності є постать видатного українського педагога-хореографа, доктора мистецтвознавства, професора, фундатора вищої хореографічної освіти в Україні Кіма Юхимовича Василенка (1925-2002).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У ході дослідження з'ясовано, що постать К. Василенка здавна привертала увагу мистецтвознавців, істориків, хореографів. Проте опубліковані матеріали не повною мірою відображають його внесок у розвиток української хореографічної освіти. У результаті всебічного аналізу творчої спадщини К. Василенка з історико-педагогічної та мистецтвознавчої точок зору з'ясовано, що наявні публікації здебільшого досліджують його діяльність з акцентом на мистецтвознавчих аспектах (І. Антипова, В. Данилейко, С. Легка, А. Нагачевський, Т. Павлюк, Ю. Станішевський, Ю. Тертичний, А. Шевчук, В. Шкоріненко). Значущими для нашого дослідження є роботи, у яких частково розглядаються різні напрями його педагогічної діяльності в самодіяльних танцювальних колективах (В. Беляєв, В. Дунаєвський, В. Коломієць,

Ю. Станішевський, О. Шаповалов). Цінними для розуміння мистецьких надбань педагога є праці С. Козака, В. Коломійця, В. Рябіної, В. Туркевича, О. Шаповалова. У роботах цих авторів розглядається життєвий шлях педагога-митця, його культурно-просвітницька та балетмейстерська діяльність. Аналіз зібраних матеріалів дозволяє стверджувати, що науково-педагогічна спадщина К. Василенка не отримала належного системного вивчення як важлива складова його багатогранної творчої діяльності й потребує спеціального наукового підходу. Незважаючи на наявність робіт, що переважно зосереджені на мистецькій спадщині К. Василенка, варто відзначити, що його наукова та науково-педагогічна діяльність, зокрема у закладі вищої освіти, залишається недослідженою. Актуальність феномена педагогічної постаті К. Василенка, необхідність використання його педагогічних теоретичних і практичних напрацювань, а також відсутність комплексного дослідження його освітньої діяльності стали підґрунтям для вибору теми нашого дослідження.

Мета статті – на основі узагальнення науково-педагогічної діяльності К. Василенка здійснити актуалізацію його ідей у сучасних умовах, виявити й схарактеризувати основні дидактичні принципи навчання хореографії у вищій школі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Піклуючись про професійний ріст студентської молоді, К. Василенко у своїй діяльності надзвичайно велику увагу приділяв упровадженню в освітній процес основних дидактичних принципів, методів і організаційних форм навчання. Педагог зазначав: «Не слід забувати, що у вищій школі існує вузівська дидактика, яка стала наріжним каменем, системою, основою викладання, невід'ємною частиною вузівської педагогіки... Викладачі кафедри хореографії повинні поліпшувати та удосконалювати форми та методи навчання, підпорядковуючи їх основному завданню – вивченню закономірностей історичного розвитку мистецтва танцю взагалі, і народного зокрема, з позицій новітньої естетичної та мистецтвознавчої думки» [1]. Використовуючи досягнення передових

педагогів і педагогічних систем, К. Василенко розробив основні дидактичні принципи й методи відповідно до специфіки роботи кафедри хореографії.

У процесі підготовки педагогів-хореографів одним із найважливіших дидактичних принципів К. Василенко вважав, по-перше, зв'язок теорії з практикою, науки з практичним досвідом (сучасна нам педагогіка визначає його як такий, що «виражає необхідність підготовки учнів до правильного використання теоретичних знань у різносторонніх практичних ситуаціях» [5, с. 167]). Педагог був переконаний, що для мистецько-педагогічної освіти в цілому і для хореографічної зокрема цей принцип набуває особливого значення, оскільки неможливо навчитися танцювати, співати чи малювати лише на теоретичному рівні. Має бути не тільки виклад науково-теоретичних положень, понять, законів, але й розкриття їх практичного значення, організація практичної діяльності, під час якої застосовуються набуті знання, опановуються танцювальні рухи, удосконалюється майстерність виконавців. Реалізації цього принципу сприяла запропонована і впроваджена К. Василенком система навчальної діяльності викладачів кафедри хореографії, яка полягала в поєднанні педагогічної роботи у закладі вищої освіти з творчо-балетмейстерською в танцювальному колективі. Це – першочергова й необхідна умова стати справжнім фахівцем у галузі танцювального мистецтва. На думку К. Василенка, «потрібно поєднувати теорію з практикою, науку з практичним досвідом, тобто ставити танці у колективах, виховувати молодь на курсових, семестрових, дипломних роботах, а також самому вчитись і у досвідчених, і у молодих, у тім числі і у студентів. Це художньо-педагогічне кредо справжнього наставника» [1]. К. Василенко критикував тих балетмейстерів-педагогів, які «закривають двері» перед бажаними познаною з їх досвідом, оскільки бояться громадського осуду.

По-друге, поряд із принципом зв'язку теорії з практикою К. Василенко підкреслював важливість принципу науковості в навчанні, що передбачає засвоєння навчального матеріалу, який відображає досягнення сучасної науки. Учні мають засвоювати достовірні факти, явища, процеси, розуміти сутність науково обґрунтованих законів, особливості розвитку і становлення певних наукових відкриттів у їх історичному аспекті, бачити перспективи нових наукових пошуків [3, с. 98]. У зв'язку з цим К. Василенко наголошував на важливості й необхідності залучення студентів до самостійних наукових досліджень, озброєння дослідницькими методами роботи. Усе це, на його думку, має сприяти формуванню наукового світогляду, становленню кваліфікованих кадрів.

По-третє, К. Василенко вважав, що ефективність освітнього процесу залежить від реалізації принципу свідомості й міцності засвоєння знань, умінь і навичок. Досягти цього можна лише за умови послідовного, систематичного опанування танцювальних умінь і навичок. Педагог застерігав від надмірного прискорення процесу оволодіння хореографічними вміннями, оскільки це призведе

до неякісного, нестійкого запам'ятовування навчального матеріалу. Однією з найважливіших умов міцності знань є забезпечення свідомості в навчанні. Реалізація цього принципу неможлива без систематичного контролю за якістю виконання танцювального матеріалу.

По-четверте, дотримуючись принципів систематичності й послідовності навчання хореографії, К. Василенко значну увагу приділяв планомірній організації навчального матеріалу – його відповідності програмам і навчальним планам. Педагог указував на необхідність дотримання ідеї послідовності викладання і засвоєння знань згідно з логікою хореографічного матеріалу. Результатом реалізації цієї вимоги стало надання цілісності навчально-тренувальному процесу і можливість формування системних знань. К. Василенко постійно наголошував на тому, що в танцювальному мистецтві не може бути межі вдосконаленню майстерності, тому необхідно постійно працювати над собою. Тільки за умови реалізації принципу систематичності можна досягти того, щоб учні не формально-технічно виконували різні рухи, а намагалися через них розкрити внутрішній зміст кожного танцю, передати думки й почуття, що сприятиме їхньому професійному зростанню [2, с. 71].

По-п'яте, як педагог-практик К. Василенко чітко розумів необхідність дотримання в навчанні принципу доступності, суть якого він убачав у такому доборі змісту навчального матеріалу, організаційних форм, методів і прийомів, які б забезпечували свідомість сприйняття. Необхідними умовами реалізації принципу доступності в навчально-виховному процесі педагог уважав формування зацікавленості та пізнавальних інтересів, дотримання вимоги рухатись від простого до складного, від відомого до невідомого, урахування вікових особливостей вихованців та їх розумових можливостей. Зі спогадів учнів К. Василенка (С. Зубатова, В. Удовенка, М. Донця, О. Сокола) ми дізнаємося, що він умів збуджувати самостійну думку молоді, викликати в неї глибокий інтерес до предмета, з неповторною майстерністю перетворювати «сухий» теоретичний матеріал у захоплюючу бесіду. Педагог володів надзвичайним талантом розуміння душевного стану та внутрішніх потреб вихованців. Він міг досить швидко знайти підхід до кожного студента, установити з ним доцільні з педагогічної точки зору взаємини. Як досвідчений педагог і хореограф, К. Василенко відзначався вірою у творчі можливості вихованців, що сприяло розкриттю талантів багатьох його учнів [2, с. 70].

По-шосте, необхідною умовою успішності освітнього процесу у ЗВО К. Василенко вважав дотримання принципу активності й самостійності учнів у навчанні. «Успіх процесу навчання значною мірою залежить від ставлення студентів до засвоєння знань, мотивів навчально-пізнавальної діяльності» [4, с. 231]. К. Василенко був глибоко переконаний, що джерелом активності й самостійності студентів є потреби в набутті знань і формуванні умінь та навичок. Цьому значною мірою сприяє захоплений, цікавий і доступний

виклад навчального матеріалу, доцільна побудова навчального процесу, відповідність методів і прийомів навчання його змістові. Найголовнішим завданням викладача є стимулювання процесу формування цієї потреби.

З метою розкриття творчих здібностей студентів, по-сьоме, до кожного з них повинен бути знайдений індивідуальний підхід. К. Василенко наголошував, що індивідуальний підхід – це основа успішної роботи колективу. Цей принцип вимагає врахування індивідуальних якостей та особливостей кожного, що передбачає наявність у викладача глибокого знання психічних, психологічних, фізичних, анатомо-фізіологічних особливостей студентів. Тому навчальний процес у Київському державному інституті культури будувався в залежності від рівня підготовки, розвитку, здібностей та можливостей студентів.

По-восьме, обов'язковим дидактичним принципом, який впливає із закономірностей навчання й мети виховання, педагог уважав принцип виховуючого навчання. Проаналізувавши досвід відомих педагогів і хореографів-практиків, К. Василенко переконував, що навчально-виховна діяльність в інституті має бути спрямована на формування гармонійно розвиненої особистості, здатної до активного сприйняття танцю, до набуття практичних навичок виконання хореографічних рухів і композицій, умінь самостійно працювати над удосконаленням виконавської техніки. Тому в процесі навчання педагог багато уваги приділяв виховному аспекту роботи зі студентами: сприяв максимальному розвитку здібностей, формуванню світогляду молоді, розвивав їх художньо-естетичні смаки та виховував у дусі національних традицій. Можна з упевненістю сказати, що кожен урок, проведений К. Василенком, відзначався творчим характером і був наповнений виховним змістом, що було особливо важливим як приклад для всіх членів кафедри.

Провідну роль у навчальному процесі педагог відводив самостійній практичній роботі студентів, яка, на думку К. Василенка, становить основу зростання їх творчої майстерності. До самостійної пізнавальної діяльності студентів спонукало застосування методів проблемного навчання, завдяки чому знання здобувались у процесі активної самостійної розумової діяльності. Аналіз мистецько-педагогічної діяльності К. Василенка дозволяє стверджувати, що багаторічний досвід допомагав йому проводити заняття на високому рівні труднощів, з використанням проблемних методів навчання. Як високоосвічена людина, він учив завжди аналізувати свої вчинки, ставити перед собою складні завдання і поступово намагатися самостійно їх вирішувати у творчості. «Педагог повинен поставити студента віч-на-віч із питанням, яке і буде спонукати його на створення нових творів... Це першочергова необхідність», – зазначав К. Василенко [1]. Такий підхід до організації навчальної діяльності вимагає від учнів напруження сил, сприяє їх розумовому розвитку, що дозволяє висувати й вирішувати нові, більш складні завдання. Реалізація принципу навчання на високому рівні труднощів допоможе студенту,

використовуючи потенціал учителя-педагога, знайти свій шлях становлення як балетмейстера-творця. Ставлячи перед студентами складні пізнавальні завдання, К. Василенко не забував, що цей принцип вимагає врахування реальних навчальних можливостей учнів. Тому педагог спирався на рівень хореографічної підготовленості, запас знань, психологічні та фізіологічні фактори. Такий підхід до організації навчального процесу максимально забезпечував розвиток творчих і розумових здібностей майбутніх хореографів, сприяв їхньому творчому професійному зростанню [2, с. 70].

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Отже, результати проведеного дослідження дають підстави стверджувати, що К. Василенко здійснив вагомий внесок у розробку змісту вищої хореографічної освіти в Україні. Аналіз його педагогічної діяльності дозволив виявити та розкрити основні дидактичні принципи викладання хореографічних дисциплін у закладах вищої освіти, упровадження яких сприяло якісній підготовці нових професійних керівних кадрів, підвищенню престижу національної культури, збагаченню народної хореографії світовими досягненнями виконавської практики. Водночас, дослідження не охоплює всіх аспектів проблеми, і питання впровадження методів хореографічного навчання в освітній процес ЗВО потребує подальшого розгляду.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Василенко К. Ю. Мистецтво балетмейстера : підруч. *Особистий архів М. Василенка*. Київ, 2002.
2. Жиров О. А. Педагогічний досвід діяльності К. Василенка на посаді завідувача кафедри хореографії Київського державного інституту культури. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини*. Частина 1 / гол. ред.: Мартинюк М.Т. Київ : Міленіум, 2006. С. 64–71.
3. Кузьмінський А. І., Омеляненко В. Л. Педагогіка : підруч. Київ : Знання-Прес, 2003. 418 с.
4. Лозова В. І., Троцько Г. В. Теоретичні основи виховання і навчання : навч. посіб. / Харк. держ. пед. ун-т ім. Г.С. Сковороди. 2-ге вид., випр. і доп. Харків : «ОБС», 2002. 400 с.
5. Фіцула М. М. Педагогіка : навч. посіб. для студ. вищ. пед. закл. освіти. Київ : Вид. центр «Академія», 2000. 544 с.

REFERENCES

1. Vasylenko, K. Yu. (2002). *Mystetstvo baletmeistera [The art of the choreographer]* : pidruch. Osobystyi arkhiv M. Vasylenka. Kyiv. [in Ukrainian]
2. Zhyrov, O. A. (2006). *Pedahohichnyi dosvid diialnosti K. Vasylenka na posadi zaviduvacha kafedry khoreografii Kyivskoho derzhavnoho instytutu kultury [Pedagogical experience of K. Vasylenko as the head of the choreography department of the Kyiv State Institute of Culture]*. Zbirnyk naukovykh prats Umanskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Pavla Tychny. Chastyna 1 / hol. red.: Martyniuk M. T. Kyiv : Milenium. S. 64–71. [in Ukrainian]
3. Kuzminskyi, A. I., Omelianenko, V. L. (2003). *Pedahohika [Pedagogy]* : pidruch. Kyiv : Znannia-Press. 418 s. [in Ukrainian]
4. Lozova, V. I., Trotsko, H. V. (2002). *Teoretychni osnovy vykhovannia i navchannia [Theoretical foundations of education and training]*: navch. posib. / Khark. derzh. ped. un-

t im. H.S. Skovorody. 2-he vyd., vypr. i dop. Kharkiv : «OVS», 400 s. [in Ukrainian]

5. Fitsula, M. M. (2000). Pedagogika [Pedagogy]: navch. posib. dlia stud. vyshch. ped. zakl. osvity. Kyiv : Vyd. tsentr «Akademii». 544 s. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ЖИРОВ Олександр Анатолійович – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри хореографії Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Наукові інтереси: проблеми мистецької освіти, питання вдосконалення освітнього процесу зі спортивних

бальних танців, розвиток української народної хореографії.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

ZHYROV Oleksandr Anatoliyovych – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Choreography, Poltava V. G. Korolenko National Pedagogical University

Scientific interests: problems of art education, issues of improving the educational process in sports ballroom dancing, development of Ukrainian folk choreography.

Стаття надійшла до редакції 29.09.2024 р.

УДК 378.018.8:373.5.011.3-051:811.111]:378.147:[37.016:811.111](045)

DOI: 10.36550/2415-7988-2024-1-216-171-176

ЖУПАНИК Ольга Ігорівна –

викладач кафедри англійської мови та методики її навчання

Уманського державного педагогічного

університету імені Павла Тичини

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0567-8158>

e-mail: o.i.zhupanyk@udpu.edu.ua

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У статті представлено результати дослідження, метою якого є вивчення кейс-методу як однієї із форм інтерактивного вивчення англійської мови, а також аналіз ефективності його застосування на заняттях в педагогічних закладах вищої освіти України. Об'єктом дослідження визначено професійну підготовку майбутніх вчителів англійської мови. Предметом дослідження є засоби та технології використання кейс-методу на заняттях з іноземною підготовкою.

У роботі визначено умови для результативного використання цього методу з метою розвитку критичного мислення, здатності чітко формулювати та захищати свою точку зору, подолання мовних бар'єрів у спілкуванні з іноземцями, та перевірки знань здобувачів освіти у реальних сценаріях. Встановлено, що обраний метод дійсно заохочує творче вирішення проблем, покращує навички командної роботи та, зрештою, покращує загальну якість освіти.

Також було опрацьовано велику кількість методичної і педагогічної літератури, здійснено порівняння, узагальнення та систематизацію наукових праць з теми дослідження. Проаналізовано термін «метод кейсів», та встановлено основні особливості та труднощі у його використанні на заняттях з англійської мови.

Дослідження містить теоретичне обґрунтування важливості використання методу кейсів на уроках іноземної мови у поєднанні зі застосуванням автентичних англомовних матеріалів, підкреслюючи необхідність оптимізації обраних інструментів відповідно до потреб здобувачів освіти.

У статті також зазначено, що впровадження кейс-методу в освіту потребує значних зусиль як від викладачів, так і від здобувачів освіти. Ситуація, що обговорюється, має бути актуальною і зрозумілою. Незважаючи на те, що цей інтерактивний метод є дуже корисним і популярним, необхідний уважний розгляд при виборі та застосуванні «кейсів», оскільки його використання може спричинити численні проблеми та складності.

Саме тому, на основі отриманих у процесі дослідження даних було розроблено рекомендації щодо ефективного застосування кейс-методу у підготовці майбутніх вчителів англійської мови, зокрема важливість поєднання цього методу з іншими, правильного підбору автентичних матеріалів та ретельного планування оцінювання результатів навчання.

Ключові слова: метод кейсів, освіта, іноземна підготовка, технології, комунікація, мовні навички, професійна підготовка.

ZHUPANYK Olha Ihorivna –

lecturer of Department of English Language

and Methods of Teaching

in Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0567-8158>

e-mail: o.i.zhupanyk@udpu.edu.ua

PECULIARITIES OF USING THE CASE METHOD IN ENGLISH LANGUAGE CLASSES IN THE TRAINING OF FUTURE ENGLISH LANGUAGE TEACHERS

The article presents the results of a study aimed at examining the case method as a form of interactive English language learning and analyzing its effectiveness in classes within pedagogical institutions of higher education in Ukraine. The object of the research is the professional training of future English language teachers, while the subject of the research is the tools and technologies used in applying the case method in foreign language instruction.

The study outlines the conditions for the effective use of the case method to develop critical thinking, the ability to articulate and defend one's point of view, overcome language barriers in communication with foreigners, and assess students' knowledge through real-life scenarios. The findings suggest that the method fosters creative problem-solving, enhances teamwork skills, and ultimately improves the overall quality of education.